

[Udenrigsministeren.]

lighed til efter evne at medvirke til en sådan løsning af spørgsmålet, som vil være forenelig med vesteuropæisk tankegang, først og fremmest på grundlag af frie og hemmelige valg. Regeringen vil selvfølgelig altid være rede til at drøfte disse problemer med partierne, såsnart en ny situation måtte foreligge, eller hvis en given situation skulle tilskynde regeringen til at fremsætte de danske synspunkter overfor stormagterne. Jeg vil tro, at jeg i det store og hele nu har beskæftiget mig med de ærede medlemmer hr. Thorkil Kristensens og hr. Ole Bjørn Krafts betragtninger i den korthed, som der her kan være tale om.

Jeg skal dernæst sige et par ord til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Det ærede medlem fandt, at det var Danmarks ret og pligt at gøre vore allierede indenfor NATO bekendt med vore politiske synspunkter. Denne opfattelse deler regeringen naturligvis fuldtud, og navnlig under Atlantrådets politiske drøftelser har man fra dansk side redegjort for sin bedømmelse af de internationale problemer, som har betydning for samarbejdet indenfor NATO, på samme måde som de øvrige medlemmer har fremført deres synspunkter. Jeg tror, det er en særdeles frugtbringende og værdifuld meningsudveksling, som der har fundet sted.

Må jeg isøvrigt takke det ærede medlem for hans venlige bemærkninger. Jeg forstod, at det ærede medlem fandt en for ham mere tiltalende tone i mit indlæg, end han havde fundet tidligere. Uden at jeg derfor behøver at indlade mig på en eventuel polemik med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, kan vel ingen fortænke mig i, at jeg tager venligheden til efterretning, som jeg forstod den var ment. Til gengæld kom det ærede medlem med et par udtalelser hist og her, som ikke helt stemte overens med vore synspunkter, og måske var vi alle på forhånd klar over, at der måtte være visse uoverensstemmelser mellem det ærede medlems opfattelse og regeringens opfattelse på disse områder. Jeg skal ikke på nogen måde bestride, hvad der er sagt fra flere sider, at min redegørelse i hovedtrækkene følger den udenrigspolitiske linie, som er fulgt her i Danmark igennem de senere år, og jeg ville være glad for, om den for-

længelse i udenrigspolitisk henseende, som der her er tale om, efterhånden kunne opnå tilslutning fra endnu et parti, det ærede medlems parti; jeg ville tro, det var en uhyre fordel fremefter, om det blev tilfældet. Det ærede medlem gav jo sin tilslutning til forskellige punkter, men helt enig med det ærede medlem kan jeg unægtelig ikke være, når han beskæftiger sig med spørgsmålet om Tysklands bidrag til det vestlige forsvar.

Det ærede medlem gav udtryk for den opfattelse, at en vis genoprustning af Tyskland ville indebære store farer for verdensfreden, og han fandt det nu efter Berlin-konferencen mere påkrævet end nogensinde før at søge en anden løsning, og opfordrede mig og regeringen til at finde vejen frem til en anden løsning af det tyske spørgsmål end den hidtil påtænkte. Det ærede medlem nævnte her FN og omtalte, hvis jeg ikke husker forkert, i den forbindelse det tyske socialdemokratis formand Erich Ollenhauers udtalelser. Jeg har forstået hr. Erich Ollenhauer på den måde, at det er hans opfattelse, at Tyskland på basis af frie valg bør forenes, og at et på frie valg baseret Tyskland må have en selvfølgelig ret til selv at bestemme over sin skæbne. Om der, som jeg selv antydningvis har været inde på i min tale, så skulle blive tale om en overgangsperiode, hvis de afgørende forudsætninger for en virkelig løsning af Tysklandsproblemet skulle vise sig at være tilstede, er en anden side af sagen. Jeg tror, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil give mig ret, og hvis han skaffer sig underretning om det tyske socialdemokratis synspunkter på dette område, vil han finde, at det, som er udgangspunktet for dette partis betragtninger, er ønsket om selv at tage standpunkter på basis af frie valg.

Jeg er isøvrigt ikke helt på det rene med, hvordan det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) forestiller sig en løsning af det tyske spørgsmål ved hjælp af FN, og derfor er jeg også ude af stand til at fremkomme med nogen kommentar hertil. Men jeg synes, det er for stærke ord at anvende, når det ærede medlem er inde på betragtninger om, at socialdemokratiet, regeringspartiet, har et direkte medansvar, tror jeg det ærede medlem sagde, for den oprustning af Tyskland, som er en afgø-